

N:o 21.

Ank. till Riksd. kansli den 28 febr. 1890, kl. 12 midd.

Lagutskottets memorial, i anledning af Andra Kammarens återremiss af 4:de punkten i utskottets utlåtande n:o 14 öfver ej mindre Kongl. Majts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse af 67 § konkurslagen den 18 september 1862 och till lag angående ändrad lydelse af 3 § i lagen angående enskild sedelutgivande banks, bankaktiebolags och sparbanks konkurs den 7 juni 1889 än äfven väckta motioner om ändringar i konkurslagen den 18 september 1862.

I 4:de punkten af lagutskottets utlåtande n:o 14 hemställdes, att en inom Andra Kammaren af herr M. Dahn afgifven motion, n:o 188, icke måtte af Riksdagen bifallas.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har denna utskottets hemställan blifvit af Första Kammaren bifallen; hvaremot Andra Kammaren återförvisat ärendet till utskottet.

Enär genom Första Kammarens bifall till utskottets afstyrkande hemställan frågan, jemlikt 63 § rikschildsordningen, måste anses förfallen,

lärer icke någon vidare åtgärd i anledning af återremissen från Andra Kammaren kunna af utskottet vidtagas; hvilket utskottet härmed

för Riksdagen anmäler.

Stockholm den 28 februari 1890.

På lagutskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.

N:o 22.

Ank. till Riksd. kansli den 28 febr. 1890, kl. 12 midd.

Lagutskottets utlåtande, i anledning af väckt motion om ändrad lydelse af 6 § i lagen angående tillsyn å förmyndares förvaltning af omyndigs egendom den 18 april 1884.

Till lagutskottets handläggning har Andra Kammaren hänvisat en inom nämnda kammare af herr A. P. Danielson afgifven motion, n:o 177, af följande lydelse:

»Såvidt jag har mig bekant förefinnes hvarken i allmän lag eller i lagen angående tillsyn å förmyndares förvaltning af omyndigs egendom den 18 april 1884 något stadgande, som bestämmer efter hvilken räntefot den omyndiges medel skola förräntas. De bestämmelser, som anses gälla i detta afseende, äro, enligt hvad man kan finna af åtskilliga utgifna juridiska arbeten, dels §§ 24 och 29 i förmyndareordningen den 17 mars 1669 och dels åtskilliga Kongl. Maj:ts domar, afkunnade i förekommande tvistemål i sagda hänseenden år efter annat från och med 1801.